

Slovo.

Pa z Bogom! — Grem in ne pridem več!
 Ljubezni mi je dovolj!
 Ljubezen je za otroke le,
 za moške je moštvo zgolj.

A tvoje oči presladke so
 in strupene tako,
 in v njih poguba moja leži
 in moje, moje nebo.

Ah, s sabo bi vzel ti solnci dve,
 da bi mi svetili na pot,
 da bi goreli mi noč in dan,
 da čuvali vseh bi me zmot.

E. Gangl.

Na poti.

Odela detétce je v krilce lahnó —
 in k cerkvi ž njim speje po vasi ...
 Od stida poveša žareče okó,
 igrajo ji v vetrcu lasi.

Smejé jo mladeniči zrejo povsod,
 mežikajo tajno z očmi si . . .
 Poredno smeji osiveli se rod,
 češ: prva in zadnja ti nisi . . .

Po strani dekleta jo vaška tam zró.
 O, čuti poglede te mračne — —
 pri sebi pa misli si ona tako:
 »Saj niste, saj niste drugačne«

Od stida poveša žareče oko,
 ko stopa z detétcem po vasi.
 Pri srcu ji je hudó in težkó . . .
 Igrajo ji v vetrcu lasi. —

Dolinski.